

1. kapitola

Probudil ji zoufalý výkřik a trvalo tři údery srdce, než pochopila, že si její oči na tu tmou nepřivyknou. To, co ji obklopovalo, nebyl žádný stín, z něhož jako obvykle pomalu vystoupí známé obrysy. Byla to tma, kterou zařídil člověk. Teď, když ji připravili o ten nejdůležitější ze smyslů, se zdály všechny ostatní mnohem bystřejší. Otočila se doleva a pocítila chlad blízké zdi na svém obličejí. Pak také nad hlavou. Za sebou. Cítila dřevo a zrezavělý kov a hnilobný zápach strachu, který dlouhodobě prosakoval skrz zdi jejího vězení. Otočila se zpátky doprava – chtěla se otočit doprava, ale najednou tam už nebylo žádné místo. Stěna se k ní přibližovala! V panice se pokusila zvednout hlavu, ale už to nebylo možné. Così ji táhlo za zátylek dolů. Země se zachvěla a ona na okamžik

ztratila pevnou půdu pod nohama a zády tvrdě narazila do železné tyče. Bylo slyšet chraplavé kuckání starého naftového motoru, pak se dal rozvrzaný nákladák do pohybu. Ozvaly se hlasy! Zněly povědomě, jasně, blížily se. Musí zavolat o pomoc! Otevřela pusu... a v tomtéž okamžiku se znovu ozval výkřik, který ji předtím vzbudil. Vylekaně se zarazila a po třech úderech srdce jí došlo, že křičí ona.

„POMOC! JSEM TADY VEVNITŘ! PROSÍM! PUSTĚTE MĚ...“

„... VEN,“ zakřičela Tara a vyskočila ze židle. „Ven,“ zopakovala a přitom těžce oddechovala. Její srdce stále prudce tlouklo, ale už ne tak nahlas. Zmateně zamžikala, když si uvědomila, že na ni udiveně civí dvacet jeden pár očí. Přesněji řečeno dvacet párů očí jejich spolužáků a ti už byli na její podivné chování zvyklí. Dvacátý první pár Tara neznala. Byl posazený v obličejí vyzáblého blondáťého chlapce, který stál vpředu před učitelem a vypadal celkem vyplašeně. Zamrkala ještě jednou, pak se zase posadila na své místo v poslední řadě u okna.

„Taro, myslíš si, že je to vhodný způsob, jak přivítat svého nového spolužáka? To nebylo zrovna milé, vid', Oskare?“ zeptal se señor Hrzout tónem, který jasně naznačoval, jakou odpověď očekává. Ale blondýn jen pokrčil rameny a nejistě se na Taru pousmál.